

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ธรรมหลอกหลวงไม่เป็น

เรื่องเกี่ยวกับภุมมิดินแล้ว ๆ ว่ามีอะไรที่จะอยากทำ...(ก็หนูฟังเสียงท่านดูแล้วคล้าย ๆ ว่า ให้นำบุตรตรง ๆ นะคะ ไม่ค่อยอยากให้เรา เพราะเกี่ยวกับเรื่องสถานที่) เออ พอดีกันกับเรา เราก็ตั้งหน้าที่จะช่วยชาติบ้านเมืองอยู่แล้ว แต่สถานที่นั้นเราส่งเสริมเพื่ออรรถเพื่อธรรมที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกอย่างกว้างขวางมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วย เห็นตามท่านอุทัย งดเลยนะอย่าให้มีเลย เพราะที่นั่นเป็นที่สงวนอย่างมากทีเดียว เราได้สงวนแล้วว่าวัดภูวณะ ไม่เพียงสงวนไว้เท่านั้น ยังเสริมด้วยส่งเสริมอุดหนุนด้วยทุกสิ่งทุกอย่าง อาหารการขบการฉันเราบอกเลยไม่ต้องเป็นกังวล เราจะรับเลี้ยงทั้งหมด

คือวัดนั้นเป็นสถานที่เรียกว่าชั้นเอกเลย เราไปตระเวนดูหมดแล้ว เหมาะสม แต่ที่พระไปภาวนาไม่ค่อยได้เพราะว่าการโคจรบิณฑบาตขัดข้องมาก เพราะไม่มีบ้านคน มีสองสามหลังคาเรือน ท่านอุทัยท่านก็อดสำห้อยนั้นมาตลอด สององค์สามองค์ มากกว่านั้นไม่ได้ เราเป็นแต่เพียงฟังข่าว ๆ พอได้โอกาสเราก็ไปเลย พอไปปลงรูปก็เข้าเลยตระเวนหมดเลย พอกลับมาประกาศปางขึ้นเลย บอกว่า เอา ตั้งแต่นี้ต่อไป วัดนี้สถานที่นี้เป็นสถานที่ชั้นเอก ท่านจะรับพระมากขนาดไหนให้รับได้เลย ถ้าเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ให้ท่านอยู่ผาสุกเย็นใจ เอ้า มาเท่าไรมาผมจะรับเลี้ยง แต่พระที่โกโรโกโสให้โล่งภูเขาให้หมด ก็ต้องเด็ดทั้งสองละซี่ อย่าให้อยู่ในภูเขาถูกนี้ ตั้งแต่นั้นต่อไปก็บอกให้ท่านรับได้ตามสบาย ผมจะรับเลี้ยงทั้งหมด

จากนั้นมาก็ต่อขึ้นเรื่อยพระ ๓๐-๔๐ ปีนี้ก็ดูเหมือน ๔๐ เรารับเลี้ยงทั้งหมดเลยแล้วสิ่งอะไรที่จะไปก่อความให้ยุ่งเหยิงวุ่นวายอย่างนี้ อันนี้เป็นส่วนย่อย ส่วนใหญ่คือธรรม เราสงวนธรรมจึงไม่อยากจะให้มี เช่นจะไปมีผ้าป่าผ้าป่าในท่าเลเช่นนั้นไม่ยากให้มี ไม่เอา เอาที่อื่น ที่นั่นเป็นที่สั่งสมธรรม ธรรมเพียงเท่านี้เท่านั้นกระจายทั่วโลกว่าสิ่งเหล่านี้เราทำไม่ได้มีผลมากกว่าธรรมนะ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องได้สงวนธรรม อันนี้เราทำที่ไหนก็ได้ เราว่าอย่างนี้ จึงให้งดไม่ให้ทำ

นี่เราก็รอกทองคำนะ คือทองคำเราขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วประเทศไทยทองคำคราวช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้ขอให้ได้ ๑๐ ตัน นี่ประกาศแล้วนะเวลานี้ เราขึ้นเวทีแล้วยังไงก็เอาไม่ถอยเลย ให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ก็ยังขาดอยู่เพียง ๕ ตันกว่า เราก็จะพยายาม อย่างเมื่อวานขึ้นนี้ได้ทองคำ ๖ กิโล เมื่อวานนี้ได้ ๑๙ กิโล

เป็น ๒๕ กิโลในงานนี้ละทองคำ นับว่าได้มากทองคำถึง ๒๕ กิโล นี่เราก็จะพยายามรวบรวม ทองคำนี้ในงานครบรอบ ๖๐ ปีธนาคารชาติของประเทศไทยเรา ในงานนี้เราจะพยายามให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโลเข้ามามอบพร้อมกันเลย เราแน่ใจว่าได้ เวลานี้ได้สองร้อยกว่าแล้วนะ (ประมาณ ๒๖๓ กิโลครับ) ที่นี้ทองคำที่จะมาในกองกฐินที่ว่า ๘๔,๐๐๐ กองนี้ อันไหนที่เป็นทองคำ ๆ มาเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะรวมเข้ามาหาจุด ๕๐๐ กิโลนี้ ถ้าไม่พอเราก็ทำใหม่ แต่เราแน่ใจว่าจะต้องพอ เพราะจากนี้ไปก็ร่วม ๔ เดือนละมั้ง วันที่ ๑๐ ธันวาคม มันก็ร่วม ๔ เดือน เราแน่ใจ เข้าบิ่งเลย จะเอาให้ได้

เพราะคราวนี้เป็นคราวยิ่งใหญ่แห่งธนาคารชาติเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงควรจะได้ส่งเสริมซึ่งจะเป็นเรื่องยิ่งใหญ่แก่ชาติของเรา สนับสนุนเข้าไปอีกจะเด่นมากทีเดียว เราเห็นจุดนี้ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล หลอมแล้วเข้าเลย ส่วนดอลลาร์จะได้เท่าไรไม่ว่า เวลานี้ดอลลาร์ก็ได้จวนจะถึง ๒ แสนแล้ว กว่าจะไปถึงนั้นอีก มันก็ต้องได้ ได้เท่าไรก็ไม่ว่าแหละ ตอนนี่เรายังไม่ว่านะ คือได้เท่าไรเราก็จะเอาเข้าเท่านั้น ตอนนี้อย่างนี้ พอจวนเข้าไปจริง ๆ หุดหวิด ๆ ให้ระวังให้ดีนะ พอหุดหวิดมันคว่ำเลยนะ ก็คิดดูตั้งแต่มอบทองคำคราวก่อนที่ทำเนียบรัฐบาล ดอลลาร์ขาด ๓ แสน เลยไปคว่ำเอาเงินในโครงการช่วยชาติมา ๑๐ ล้านมาซื้อดอลลาร์เข้า อย่างนั้นแหละเวลาจำเป็นมันเอาได้นะ

เราก็เห็นใจพี่น้องทั้งหลาย รู้สึกว่าพร้อมหน้าพร้อมตากันทุกระยะ ๆ เวลาหัวหน้าเข้มขัน บรรดาบริษัทบริวารจะเข้มขันไปตาม ๆ กัน พอว่าเอานะ พรึบเลยนะ เอานะ พรึบเลย ทุกระยะ ๆ เลย นี่เราก็แน่ใจว่าทองคำนี้จะได้ ๕๐๐ กิโลแน่ ๆ ได้เดือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้นานพอสมควรแล้ว จวนจะถึง ๔ เดือน กว่าจะถึงวันงานครบรอบ ๖๐ ปีธนาคารชาติ

ที่เราจดจ่อต่อทองคำนี้ คือจุดเด่นดวงของชาติไทยเรายู่จุดนี้ ความล่มจมก็คือไม่มีกำลัง แล้วก็จมได้เลย ไม่มีสมบัติเงินทองเป็นเครื่องประกันตัว จมได้ทั้งชาติเลย ที่นี้เครื่องประกันตัวคืออะไร ทองคำ เพราะฉะนั้นงานนี้เป็นงานที่ช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ควรที่จะได้ทองคำเป็นความสง่างามเอาอย่างมากที่สุด ถ้าลงได้ ๑๐ ตันแล้วเราจะออกข้างหน้าเลย ให้บรรดาพี่น้องชาวไทยอยู่ด้านหลังเรา เอา ใครมาโจมตีเราว่าได้ทองน้อยนิดเดียว หลวงตาบัวพาพี่น้องชาวไทยเราให้ลำบากลำบากตั้ง ๔ ปี ๕ ปี บทเวลาได้ทองมาได้เพียง ๑๐ ตัน สมมุติว่าเขาจะมาโจมตีเราอย่างนี้นะ คือเราปิดบริษัทบริวารออกข้างหลังแล้วเราออกสนาม ทางนี้ก็จะตอปปิ่งเลยเทียว เอาอย่างหนักเสียด้วยนะ ใส่บิ่งเลยทีเดียว โศครพ่อโคตรแม่มีงเคยได้ทองคำมาให้กุสั๊กกิโลไหม กูทั้งชาติเมืองไทยเราได้ตั้ง ๑๐ ตัน มึงยังมาหาเรื่องโจมตีกูเหออ นี่ละตอนจะเอานะ

นี่จะเป็นจุดมุ่งหมายของเราอย่างมากทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเห็นความสำคัญของจุดนี้ อันนี้ละที่จะลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มันจะจมไปเมื่อ ๓-๔ ปีนี้ จะลบล้างได้ไม่สงสัย อันนี้เป็นจุดที่เด่นดวงมาก เราจึงพยายามเอาจุดนี้ จากนั้นดอลลาร์ก็ขึ้นด้วยกัน ๆ คราวนี้ลบล้างได้ละ เมืองไทยเราที่จะจมเห็นต่อหน้าต่อตากันทั้งประเทศ ถึงขนาดหลวงตาร้องโกร๋น แหมถึงใจจริง ๆ นะ เตี่ยวยังไม่ได้ถอยนะ ความถึงใจนั้น จะเอาอะไรมาลบล้าง นี่ที่ว่าทองคำ ๑๐ ตัน ๆ นี้จะมาลบล้างจุดที่ว่าร้องโกร๋นนี่ละ ร้องแทนพี่น้องชาวไทยเราละซีจะว่าไง คราวนี้จึงเอาให้เต็มเหนี่ยว

เวลานี้ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่าเท่านั้น เราเชื่อพี่น้องชาวไทยเรา แน่ใจว่าได้ ได้ ๑๐ ตันนี้เราอบอุ่น เพราะเราคำนวณดูแล้วทองในคลังหลวงมีเท่าไร ๆ เราก็เคยพูดแล้วไม่ใช่หรือตอนที่เราไปมอบทองคำที่แรก หัวหน้าใหญ่มานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวงอยู่ใต้ดิน เราก็อบอุ่นที เพราะต้นเหตุคือเราเอาทองคำมามอบ แล้วคงจะมีสายเกี่ยวโยงที่เราคงพอช่วยเหลือหรือสนับสนุนได้ ท่านหัวหน้าจึงนิมนต์เราไป เราเข้าใจทันที เพราะฉะนั้นเราถึงไป ดูละเอียดลอมากนะไม่ใช่ดูธรรมดาเป็นกอง ๆ เป็นตบ ๆ เข้าชอกแซกซิกแซกกับหัวหน้า ดูอย่างละเอียดลอมองถี่ถ้วนแล้วก็มาถามถึงเรื่องราวความจำเป็นที่เกี่ยวข้องกันต่อชาติใหญ่ ๆ ต้องมีเราแน่ใจ

พอนั่งลงก็ถามว่า ระบุเลยแหละประเทศนั้นได้เอาทองคำฝากไว้เท่าไร ไม่ได้ถามว่าได้ฝากไหมนะ ถามทองคำฝากเท่าไรเลยเพราะแน่ใจอยู่แล้ว ว่าฝากเท่านั้น แล้วประเทศนั้นละ เท่านั้น ประเทศนั้นเท่านั้น แล้วก็ย้อนมาหาประเทศไทยเราที่จะป้องกันตัวเองมีจำนวนสักเท่าไร ก็บอกว่าเท่านั้น รู้สึกว่าเบาบางอยู่มาก นี่ละเราสะดุดใจ เพราะฉะนั้นออกมาถึงประกาศปางเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่อ่อนนະการประกาศเรื่องทองคำจนกระทั่งบัดนี้ ถ้าไม่ถึง ๑๐ ตันเมื่อไรยังงี้ก็ไม่ถอย จะเอาให้ได้เลย ๑๐ ตัน พอได้ ๑๐ ตันนี้ก็ลบบับเลย อบอุ่นทั่วประเทศไทย แน่ใจ นั้น เราเอาจุดนี้

เพราะฉะนั้นจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ให้รู้ว่าจุดสำคัญของเราคืออะไร คือทองคำ เวลานี้ยังบกพร่องอยู่ในคลังหลวงของเรา ทองคำเหล่านี้เป็นเครื่องประกันตัวของชาติไทยเรา ส่วนนอกนั้นไปเพื่อประสานการทำมาค้าขาย ติดหนี้ติดสินเขาก็เอาหนี้ประกัน ๆ อันนี้ประกันชาติไทยของเรา รู้สึกว่าบกพร่อง เพราะฉะนั้นจึงให้หนุนอันนี้เข้าให้มีความอบอุ่น แล้วดอลลาร์ก็จะพยายามเข้า

ส่วนเงินสดที่อยู่ในบัญชีเวลานี้คงไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน ทั้งสองบัญชี บัญชีอุดร บัญชีกรุงเทพฯ ในนามของเรารับผิดชอบผู้เดียว สั่งเก็บสั่งจ่ายเราผู้เดียว เงินจำนวนนี้เรายังไม่แน่ แล้วแต่จะจำเป็นทางไหนมันจะออกของมันเอง เพราะเราเป็นผู้พิจารณาพิจารณาตลอดเวลา มันควรจะหมุนไปทองคำซึ่งมันจนตรอกจนมุมตรงไหน จำเป็นก็

หมุนออกใส่เลย ถ้าไม่จำเป็นก็ให้อยู่อย่างนี้ เราคิดไว้อย่างนั้น แต่อย่างไรก็คราวนี้ไม่จำเป็น เราว่านั่น คราว ๕๐๐ กิโลต่อไปนี้ ยังไงก็จะได้จากกำลังของพี่น้องทั้งหลาย เพราะเวลานี้ก็ได้ตั้ง ๒๖๐ กิโลแล้ว ใน ๕๐๐ กิโลได้ถึง ๒๖๐ แล้ว จากนั้นไปก็นานด้วย แล้วทองคำในกองกฐิน ๘๔,๐๐๐ กอง อะไรที่สำเร็จรูปเป็นทองคำแล้วมาบวกกันเข้าให้ได้ ๕๐๐ กิโลแล้วเข้าเลย คิดว่าแน่ใจละ

รวมแล้วเมื่อวานนี้ได้ ๑๙ กิโล วานขึ้นได้ ๖ กิโล รวมแล้วเป็น ๒๕ กิโล นับว่าได้มากพอสมควร ส่วนเงินสดถึงค่าได้ ๒ ล้าน ๑ แสน ส่วนดอลลาร์ดูเหมือนได้หมื่นกว่านะอันนี้จะเข้าทางอุดร เพราะทางกรุงเทพเวลานี้มีถึง ๙ หมื่นแล้ว ทางนี้มีเพียง ๗ หมื่น เพราะฉะนั้นจึงเข้าทางนี้ให้คู่เคียงกันไป ถ้าทางโน้นได้มากหักมาทางนี้ ถ้าทางนี้มีมากหักไปทางโน้น ให้คู่เคียงเสมอกันไป

สรุปทองคำและดอลลาร์ เงินสด วันที่ ๑๒ สิงหาคม เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๘ กิโล ๕๑ บาท ๓๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒,๓๘๗ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๒,๑๘๑,๑๙๗ บาท ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๕,๐๕๙ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ตอนที่เราไปกรุงเทพคราวที่แล้วนั้นได้ ๒๐๐ กิโล ๑๖ บาท ๙๐ สตางค์ อันนี้ได้ส่วนเพิ่มเข้ามาอีกนะ รวมทองคำทั้งหมดจึงได้ ๕,๒๕๙ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๖,๘๖๗,๘๘๙ ดอลลาร์ ที่อยู่ในบัญชีนี้ รวมแล้วไม่ต่ำกว่า ๗ ล้านแหละ กรุณาทราบตามนี้นะ

ทุกสิ่งทุกอย่างพี่น้องทั้งหลายทราบ จากหลวงตาว่าช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ ช่วยอย่างหมดตัวจริง ๆ เราไม่มีแบ่งสันปันส่วนพูดให้เต็มยศเลยว่า แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มีแยกออกมาเลยนะ เราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ ถึงขอขาดไปเลย ฟังซินะ ไหนมันจะมาหวังเอาเงินเอาทองของท่านทั้งหลายที่บริจาคมาเท่านั้นเท่านี้ มาเป็นของตัวเอง เป็นไปไม่ได้ว่านั่นเลย ขอขาดเลย นี่เราหวังต่อชาติบ้านเมืองขนาดไหน ถึงขนาดขอขาดขาดได้เลย เราไม่มีอะไรเสียตาย ถ้างลได้ขึ้นเวทีแล้วโบกมือเลย นี่เราก็นั่งเวทีเพื่อช่วยชาติศาสนาของเราแล้วเต็มกำลังความสามารถ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลย ไอ้เรื่องที่ว่าเราจะหยิบไปนั้นไปนี้บอกว่าไม่มีว่านั่นเลย เพราะทำด้วยเมตตาล้วน ๆ ได้เท่าไรทุ่มเข้า ๆ

เราไม่เอาอะไร เราพอทุกอย่างเราก็บอกแล้ว มีตั้งแต่ให้พี่น้องทั้งหลายอยู่เย็นเป็นสุขแล้วถึงเวลาเราก็ตัดผิงเลย พอ นี้เรียกว่าเราพอทุกอย่าง เราก็พูดขนาดนี้ ธรรมะพูดอย่างนี้มันเสียแล้วเหอ พวกกิเลสมันตีตลาดเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสารก่อความทุกข์ให้สัตว์โลกขนาดไหน มากมายขนาดไหน ทำไมไม่ดำเนินโทษมันบ้างละ ธรรมนี้ ผู้หาของดีของดีคือพระพุทธเจ้าหาเป็นพระองค์แรก ตรัสรู้เป็นศาสดา

เอกสอนโลกมา ธรรมเป็นธรรมสมบัติของพระองค์เต็มพระทัยมาสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยพระเมตตาถ้วน ๆ นี่คือสมบัติส่วนของพระองค์โดยตรง ที่ได้มาด้วยความชอบธรรม จากการเสียสละในการปรารถนาพุทธภูมิที่กัปที่กัลป์มา ได้เป็นศาสดาเอกสอนโลก

นี่คือความดีที่พระพุทธเจ้าประกาศธรรมสอนโลกมาก่อนพวกเรานี้แล้ว อันดับที่สองก็พระสงฆ์สาวก บรรลุธรรมที่ไหนประกาศธรรมสอนโลกมาโดยลำดับลำดับ ด้วยความชอบธรรมแห่งสมบัติที่ท่านได้แล้วเต็มหัวใจท่าน ไม่มีใครมาแย่งไปได้เลย เป็นสมบัติของท่านด้วยความชอบ ท่านประกาศธรรมสอนโลก อันนี้หลวงตากก็ปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยดังที่เคยเล่าให้ท่านทั้งหลายฟังว่า ถึงขั้นจะตายก็มี ไม่เคยสลบไสล แต่ถึงขั้นจะตายเฝ้าตายเลย เวลาสละ สละอย่างนั้น ก็ได้มาเต็มเม็ดเต็มหน่วย เหตุสมผล ผลสมเหตุเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความชอบธรรมที่เป็นสมบัติของเราโดยแท้ มาประกาศสอนพี่น้องทั้งหลายเป็นความผิดไปแล้วหรือ พิจารณาซิ

ความดีผู้หาของดีได้มาประกาศผิดแล้วหรือ กับผู้ที่กิเลสมันหลอกหลวงสัตว์โลกให้ได้แต่ความชั่วช้าลามก เป็นพินเป็นไฟมา มันทำไมไม่ประกาศ พิจารณาซิ มันจะประกาศตั้งแต่ดิบแต่ดี มันดีที่ไหนกิเลสนะ หากความดีจากมันมีที่ไหน ไม่เคยมี แต่มันหาเรื่องเข้ามาเป็นความดิบความดีทั้งนั้น หลอกโลกมาตลอดนี้ ธรรมไม่มีคำว่าหลอก ดีตลอดมา ทำไมธรรมจึงพูดไม่ได้ ประกาศสอนโลกไม่ได้ ธรรมเป็นธรรมแท้ ไม่โกหกใคร กิเลสเป็นตัวโกหกโดยแท้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทำไมจึงไม่รู้เนื้อรู้ตัวพวกเรา ให้มันหลอกอย่างนี้ไปแล้วหรือ ถ้าพูดถึงเรื่องกิเลสแล้วเบิกบานนะ ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมแล้วเหี่ยวห่อ พูดเรื่องดิบเรื่องดีอะไรหาว่าโกหกหาว่าหลอกหลวง เห็นไหมกิเลสมันเข้าโจมตี ท่านทั้งหลายรู้ไหม นี่รู้ว่าจะว่ายังไง ฟาดหัวมันพังลงไปหมดแล้วไม่มีอะไรมาค้ำเราเลย ได้เวลา ๕๓ - ๕๔ ปีนี้แล้ว ไม่มีกิเลสตัวใดมาค้ำในหัวใจ มีแต่ธรรมนี้จำอยู่ในหัวใจตลอด

นี่คือสมบัติของเราที่หามาด้วยความชอบธรรม เอาชีวิตเข้าแลกได้มาอย่างนี้แล้วมาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความมองจากล้าหาญชาญชัย ไม่สะทกสะท้านต่อกิเลสตัวใด เพราะไม่มีกิเลสตัวใดมาตักค้ำภายในจิตใจ พอที่จะให้พัดกันเลยไม่มี เราก็ตูด้วยความเป็นธรรมของเรา เพราะสมบัตินี้สมบัติเป็นธรรมของเราแล้ว เราเป็นกรรมสิทธิ์เต็มตัวแล้วในหัวใจของเรา จึงพูดได้เต็มปาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบความดีผู้หาของดีหาได้พูดได้ ความชั่วผู้หาความชั้วก็พูดได้ ถึงไม่พูดเขาก็รู้กัน..โลก ให้พิจารณาอย่างนั้น นี่เรื่องกิเลสมันแข่งธรรมมันทำลายธรรม มันทำลายอย่างนี้ให้จำเอา

นะ อย่างทุกวันนี้ นี่เขายังไม่ได้ออกจากวิฑู เขามาสัมภาษณ์เราตอนไปสวนแสงธรรม เขาสัมภาษณ์พวกโจมตีหรือว่าไงผู้กำกับฯ

โยม เขามาสัมภาษณ์เกี่ยวกับมีผู้ที่คอยโจมตีหลวงตาทางวิฑู ส่วนใหญ่ก็เป็น พระร่วมกับโยม เขามาสัมภาษณ์ว่า ทำไมหลวงตาไม่ได้ตอบ หลวงตาเฉย ๆ หลวงตา บอกว่าพวกนั้นไม่สมควรโต้ตอบ เพราะมันไม่ใช่คนครับ เป็นเปรตเป็นผี หลวงตาก็เลย เฉย ๆ แล้วก็อีกคำถามหนึ่งเขาถามว่า ตามสุภษิตินี้ น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย เขาบอกว่า หลวงตาเวลาเทศน์ชอบดุเดือด เขาก็บอกว่า เหมือนกับน้ำร้อน หลวงตาก็ เลยบอกว่า มันไม่รู้จักปลาหรือ ใ้้น้ำร้อนเดือด ๆ นี่เอาไปโยนลงไปมันก็ได้กินปลา แล้วหลวงตาก็บอกว่าโคตรพ่อโคตรแม่มันไม่เคยกินปลาหรือ

หลวงตา นั้น อย่างนั้นแล้ว ใส่เปรียงเลย วันนั้นเราถึงได้ชัดเจน คือเขามาออก ที่.วิ ทดสอบดูก่อน ต่อไปนี้เขาจะออกวันไหนไม่ทราบนะ

โยม ไกลแล้วครับ เขากำลังบอกให้อธิบติกรรมประชาสัมพันธจัดเวลาก่อนที่จะ ออกครับ

หลวงตา เขาเอามาต่อเติมเป็นเรื่องเป็นราวเป็นแถวเป็นแนวเรื่อยนะ แต่ที่เขา เอามาออก ทดลองดูให้เราฟังอยู่ที่สวนแสงธรรม โอ้ เข้าทำนะ ทำไมถึงว่าเข้าทำ คือเรา เองได้เห็นกิริยาของเรา เข้าใจไหม เวลาออกนี้ โถ ไม่มีสะทกสะท้านเลย ผิง ๆ ออกมา คำไหนตอบที่นี้หงายหมา ๆ นี่มันขบขันตรงที่หงายหมา ไม่ได้หงายแมว หงายแมวมัน ตบได้ใช้ใหม่ละ หงายหมาหงายไม่เป็นท่า พวกนี้เรียกว่าหงายหมาทั้งนั้น เราดูคึกคักซิง ซังตึงตึงนะ เหมือนจะกัดจะฉีกเวลาตอบนี้ผาง ๆ เสร็จแล้วมียิ้มหนึ่ง ก็รู้ว่าจะกัดจะ ฉีกแล้วมีมายิ้มได้อีกนะ แล้วยิ้มได้หรือ ยิ้มอยู่นะ ทั้ง ๆ ที่จะกัดจะฉีก เราไม่พูดอะไร มาก มาปุ้บทางนี้ยิ้มรับแล้วชัดอีก โอ้ย.ขบขันดี

นี่ละพี่น้องทั้งหลายจะได้เห็น ไม่วันใดก็วันหนึ่งเขากำลังเตรียมจะออกทางที่วิ แล้วเขาจะประกาศให้ทราบทั่วถึงกันหมด เพราะอันนี้เป็นสัมภาษณ์ที่รุนแรงอยู่มากไม่ มีใครกล้าออกได้ เรากล้าสุดขีด ขอแต่คนชั่วมันมาตรงไหน มันหนักเราก้หนักเข้าใจ ไหม ความชั่วหนัก หมัดต่อความชั่วไม่หนักไม่ทันกัน เข้าใจไหม มันต้องหนักชิ ถ้า ต่ออ้อมดต่ออ้อมแมลงต่ออ้อมอะไรนี้ เราก้ตบ ๆ เอาเท่านั้นเอง ถ้าต่ออ้อมตัวเสือร้ายใหญ่ ๆ ที่ กำลังเตรียมพร้อมทำลายชาติศาสนาอยู่เวลานี้ เราต้องต่ออ้อมให้หนักเข้าใจไหม ถ้าต่ออ้อม เบาทไม่ทันกัน ต้องเอาอย่างหนักเลย

คอยดูก็แล้วกันจะออกวันไหนไม่รู้ละ เวลาเขาจะออกเขาจะประกาศล่วงหน้าเสีย ก่อน แล้วท่านทั้งหลายจะได้เห็นกิริยาที่ออก เราได้เห็นกิริยาของเราแล้ววันนั้น คือมีแต่ เราพูดอย่างเดียว บทเวลาเขาเอามาออกมันถึงได้เห็นชัดเจน โธ่ เอาจริงเอาจังมาก

คึกคักทีเดียว พอทางโน้นถามมาปั๊บ ปั๊บทันที ๆ เพราะบอกแล้ว เอ้า ถามมาจะตอบ
 พอบอกว่าถามมาจะตอบ ก็กางเล็บแล้วเข้าใจไหม ปั๊บกัปั๊บลေးใส่กันเปรี้ยว ๆ เลย
 พวกนี้มันพวกทำลายชาติ พวกหนึ่งหาของดิบของดี ทำความดิบความดีต่อชาติบ้าน
 เมืองจนจะเป็นจะตาย จนไม่มีเวลาหลับนอน

เช่น นายกฯเรา มีเวลาเมื่อไรทำประโยชน์ให้โลก สมชื่อสมนามที่สละตัวออกมา
 ทำประโยชน์ให้โลกอย่างแท้จริง นี่พวกทำประโยชน์ แล้วกองสนับสนุนก็ทั่วประเทศ
 ไทย สนับสนุนผู้ที่ทำความดีมีมากขนาดไหน ไอ้ผู้ที่มีมันมาคอยทำร้ายเมืองไทยทั้งชาติ
 ทั้งศาสนามันไม่ได้ทำความดิบความดีอะไรเลยนี่นะ ไม่ได้ทำ หาตั้งแต่เรื่องแต่ราวจะจุด
 จะเผาอยู่ตลอดเวลา นี่แหละหยาบมากที่สุด เพราะฉะนั้นคำพูดที่ตอบออกไปนี้มันจึง
 พอกัน มีเอากันตรงนี้นะ เราจำไม่ได้ละ ตอบสด ๆ ร้อน ๆ แต่มันพอดีกันเลยว้าัน

คนทั้งหลายที่เขาไม่เคยฟัง โอ๊ย.หงายเลย เรามันไม่ได้หงาย มีแต่ขนาบเข้าไป
 เรื่อย ก็มันเป็นอย่างนั้นพวกนี้ พวกเปรตพวกผีเราพูดเต็ม ๆ เลยนะ เกิดมาในชาติไทย
 ทำไมจึงทำลายชาติศาสนาในเมืองไทยได้ลงคอ พ่อแม่ปู่ย่าตายายมันก็ลูกคนไทย แล้ว
 ศาสนาก็ถือพุทธศาสนาเสียด้วย แล้วทำไมมันมาทำลายชาติศาสนาได้ลงคอ พวกหน้า
 ด้านว้าัน นี้ออกแล้ว ถ้างได้ขึ้นนี้มันไม่ได้ถอยยังบอก มันไม่ผิด จะเอาอะไรมาถอย
 ธรรมะนี้ออกอะไรให้บอกเลยว่า เอ้า ออกเลย

ถ้างหลงตาบัวได้พูดคำไหนแล้วไซ้ไหม ไซ้ทันทีเลย เอ้ามีอะไรว่ามานู่น ให้
 มันถอยมันจะถอยหรือ มันไม่ได้เหมือนอ้อมอ้อม ๆ มาลอบกัตลอบเห่านะ นั่นหา
 ความจริงไม่ได้ มีแต่ลอบกัตลอบเห่าอยู่อย่างนั้น ทางนี้ไม่มี เปิดเผยตลอด ถ้างได้พูด
 คำไหนออกมา เอ้า ออกเลยว้าันนะ ก็ธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมหลอกลวงไม่เป็น พูด
 อย่างตรงไปตรงมา นี่ก็ไม่นานเขาจะออก ท่านทั้งหลายจะให้เห็น คือมันมีภาพประกอบ
 ในทีวีมีภาพตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงมา

โยม ครับ เริ่มมาตั้งแต่เรื่องคลังหลวงว่ามีความเป็นมาอย่างไรบ้าง แล้วก็ขึ้นมา
 โดยลำดับจนกระทั่งหลวงตามาช่วยชาติ หลังจากนั้นเขาก็มาเข้าคำถามที่ถามนี้แหละ
 ครับว่า ทำไมหลวงตาเฉย ๆ ไม่ได้ตอบ เขาเลยยกสุภาษิตที่ว่า น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็น
 ปลาตาย หลวงตาก็บอกว่า พวกนี้ไม่ได้ช่วยทั้งชาติทั้งศาสนาแต่ออกมาเห่าว้อก ๆ
 แล้วก็มุดลงไปในถังขยะอย่างเก่า

ก็ว่าอย่างนั้นละเรา นี่ก็พูดเรียบร้อยแล้วไม่เทศน์อะไรละ ขอให้ต่างคนต่างตั้ง
 หน้าตั้งตาต่อชาติไทยของเราด้วยทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้หัวหน้าพี่น้องหลายชั้น
 เวทีแล้วนะ ยังไงหลวงตาที่เป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายต้องขาดก่อน ให้ถอยไม่มีถอย
 ถ้างได้ขึ้นเวทีแล้วโบกมือเลย ความจนมีเท่าไรพาดเลย เข้าใจไหมโบกมือ โบกมือสู้

ความจน เอ้า จนมาเท่าไรจะฟาดเลยด้วยความอุตสาหะพยายามของเรา เรื่องราวเป็น
อย่างนั้น

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com